

Творчий проект «Дитяча музика» Сергія Прокоф'єва» у музично-методичній підготовці студентів

Сьогодні педагоги активно впроваджують у навчально-виховний процес інноваційні педагогічні технології. До них можна віднести педагогіку співробітництва, ігрове, розвивальне, проблемне навчання. Вельми цікаві блочне, дистанційне, модульне навчання і комп'ютерні технології. Одним із методів, що створює умови для особистісного становлення студентів, їх повноцінної самореалізації є метод проектів.

Метод проектів розробляли такі відомі педагоги: Дж. Дьюї, В. Кілпатрик, К. Фрей, В. Отто, П. Блонській, А. Макаренко та ін. Серед сучасних науковців, які досліджують метод проектів, можна назвати Л. Ващенко, І. Єрмаков, І. Підласий, В. Воропаєв, В. Шапіро та ін.

Метод проектів – це метод навчання, проектна діяльність – це зміст навчання, проект – це форма організації навчального процесу. В енциклопедії освіти ми зустрічаємо таке тлумачення методу проектів: це система навчання, за якою учні набувають знань і вмінь у процесі планування та виконання практичних завдань – проектів, що поступово ускладнюються [3, с. 488]. Виник у другій половині XIX ст. у сільськогосподарських школах США і був перенесений пізніше на загальноосвітню школу. Ґрунтується на теоретичних концепціях прагматичної педагогіки, яка пропонувала «навчання через діяльність» [3, с. 488].

Термін «проект» (projektio) у перекладі з латинської означає «кинутий уперед задум». У різних галузях це слово набуває інших смислових відтінків. Інколи проект пов'язують із поняттям «проблема». Це може означати справжню ситуацію творчості, де людина перестає бути просто власником ідей, відмовляється від свого приватного, щоб отримати шанс натрапити на щось інше, наповнитися ним, виявити його у своїй творчості [2, с. 27]. Таке

розуміння проекту відкриває широкі можливості його використання в навчальному процесі.

У світлі сучасних бачень розрізняють дослідницькі, творчі, ігрові, інформаційні, продуктивні, споживчі та інші види проектів. Якщо розглядати метод проектів як педагогічну технологію, то він складається з дослідницьких, пошукових, проблемних методів навчання. Робота над проектом передбачає усвідомлення виконавцями поставленої мети, оформлення задуму, розробку плану дій (організаційний момент), реалізацію задуму (робота за планом), підбиття підсумків [1, с. 149].

Мета статті – теоретично обґрунтувати створення творчого проекту «"Дитяча музика" С. Прокоф'єва». Нами був створений проект по вивченню фортепіанного циклу С. Прокоф'єва «Дитяча музика». Був розроблений план роботи над проектом.

На підготовчо-організаційному етапі була чітко сформульована мета і план дій. Важливим моментом проектування був аналіз майбутньої діяльності та прогнозування результатів.

Після підготовчо-організаційного розпочався етап реалізації проекту. Спочатку був проведений пошук інформації з теми, аналіз, синтез і оцінка зібраних даних. Вивчалася біографія С.С. Прокоф'єва, історія створення фортепіанного циклу «Дитяча музика». Аналізувалися книги, статті про життя і творчість композитора.

Наступний етап – художньо-творча практична діяльність. Вивчався нотний текст музичних творів за фортепіано, велась робота над художнім виразним виконанням п'єс.

На заключному етапі був узагальнений весь зібраний матеріал, проаналізована проведена робота, був підготовлений захист проекту. Проект захищався публічно у вигляді лекції-концерту, де прозвучали всі дванадцять п'єс циклу «Дитяча музика» з попередніми розповідями про кожну з них. До того ж була надрукована стаття на тему «Фортепіанний цикл "Дитяча музика" С.С. Прокоф'єва».

Отже, при виконанні проекту автор набув певних компетенцій: інтелектуальних (аналіз, синтез і оцінка інформації), творчих (вироблення ідеї та її втілення), комунікативних (висловлювання та відстоювання власної думки) тощо. Розробка та презентація творчого проекту викладача може бути корисним прикладом для студентів, служити зразком створення індивідуального проекту кожного студента при навчанні гри на фортепіано.

На основі набутого досвіду закладено основи наступної практичної діяльності із залученням широкого кола студентів і викладачів факультету початкового навчання.

Література

1. Освітні технології : Навч.-метод. посіб. / О. М. Пехота, А. З. Кіктенко, О. М. Любарська та ін.; за ред. О. М. Пехоти. – К. : А. С. К., 2003. – 255 с.
2. Терминологический словарь / Сост. Г. З. Адельгазинов, П. Л. Васильченко, Н. А. Завалко, Н. А. Ладзина, М. Н. Кузьмина и др. – 1996. – 384 с.
3. Енциклопедія освіти / Акад. пед. наук України; голов. ред. В. Г. Кремень. – К. : Юрінком Інтер, 2008. – 1040 с.